

Průvodní vysvětlení spoluautora dopisu:

O expedici Altaj – Cimrman jste možná již slyšeli ze sdělovacích prostředků. Byla dokonce vyhlášena celonárodní sbírka. Více se můžete dozvědět na oficiálním webu expedice <http://www.altajcimrman.cz>.

Osobně jsem byl tímto záměrem herců DJC velmi překvapen, mám jejich divadelní hry a humor rád. Tentokrát mi to ale vůbec nepřijde jako vtipná recese.

Výsledkem je dopis, jehož jsem se stal spoluautorem. Jeho aktuálním (alespoň symbolickým) cílem je, aby při pohledu z Altaje byli Češi vnímáni i jinak, než jsou v současné době prezentováni představiteli této expedice. Vím o tom, že brzo po vyhlášení tohoto záměru se Altajci začali tímto případem zabývat a již o něm mají informace. Nepřijímají tento nápad s nadšením.

Obsah a formulace dopisu jsou nutným kompromisem s ohledem na adresáta i na případné signatáře, kteří jsou navíc z různých názorových a zájmových skupin. Posuzujte jej, prosím, tímto pohledem.

Celá kauza má mnoho aspektů, každý si tam může najít to „svoje“. Jedná se o necitlivý přístup ke smýšlení a přesvědčení – dokonce hluboce zakořeněné víře – místních obyvatel, kteří sami na vrcholy hor nevystupují, ale uctívají je, a duchům-hospodářům hor přinášejí oběti. V našich podmínkách by asi nebylo akceptováno (i většinou nevěřící populace), kdyby křesťanům lezl někdo v kostele po oltáři a tvrdil, že chce jen vylézt na ten dřevěný kus nábytku, co tam mají, a že je to vlastně sranda (nemluvě o nějakém přejmenování).

Další aspektem jsou možné důsledky takového chování. Jistě není příjemné stydět se za svoji národnost při případné návštěvě této země jen proto, že předchůdci se neuměli chovat jako host na návštěvě a nectili zvyklosti hostitele.

Pak jsou tu souvislosti čistě interní, české. Je sugestivně vyhlášena celonárodní sbírka s využitím známých a oblíbených tváří. Vyhlášovatelem je dokonce instituce s vysokým morálním kreditem, Charta 77. Hlavním deklarovaným cílem je pojmenování hory se slibem, že jméno bude zaneseno do oficiálních map a atlasů. Altaj je republikou, jako ta naše, navíc součástí Ruské federace (jako jsme byli i my určitou dobu součástí jiné federace). Dosáhnout oficiálního pojmenování hory přes vládu republiky, parlament republiky, federální parlament a další instituce, které by byly přizvány k vyjádření, je velmi nepravděpodobné. Sliby by se měly dávat takové, které lze splnit alespoň s velkou pravděpodobností. Zvláště, pokud se na to vybírají peníze.. Sponzory („mecenáši“) projektu je několik institucí s účastí státu. Znamená to zřejmě, že se prostředky z této oblasti dostávají na financování projektu v soukromé sféře. To jsou věci, o kterých může přemýšlet každý z Vás sám, prostor je veliký..

Pro mě osobně byly nejsilnějším impulsem aspekty uvedené na začátku. Těžko je mi k pochopení celý ten záměr, zvláště v zemi, která má také historickou zkušenost s podrobením se dokonce stejné velmoci, ovšem v mnohem mírnějším provedení než na Altaji. Jedním z projevů je i to, že hory na ruských mapách tohoto území byly přejmenovány nebo uváděny bez názvu. Čekal bych, že tohle by u nás mohli lidé pochopit snadno.

Evropa, Česko a ani Divadlo Jára Cimrmana nejsou středem světa. Zeměkoule je kulatá a k jejímu skutečnému středu máme všichni stejně daleko.

Michal Absolon.

